

Dijkhuis, 1 december 2024

Gretha Sierink

gelezen: Psalm 139 en Johannes 2: 13-17

Maak ruimte voor God

Preek

Het is vandaag 1^e advent. De eerste zondag van de adventsperiode. Advent betekent komst. Wij verwachten de komst van Jezus. Zal er ruimte zijn voor hem? In de herberg was er geen plek. Is er ruimte voor God in ons leven?

In Psalm 139 lezen we dat God overal is, dat we echt nergens naar toe kunnen, of we vinden hem daar.

In welke situatie we ons ook bevinden, God is daar.

Waar wil God zijn? Daar waar wij zijn.

Misschien is God helemaal niet aan de uiteinden van de aarde, of op de hoogste bergtop. Maar is hij alleen daar als wij daar zijn.

Gods grootste verlangen is onder ons mensen te wonen.

De vorige keer dat ik hier mocht vertellen, ging het over de vrijwillige gaven die mensen beschikbaar stelden voor de tempel.

Waarom ging die tempel David zo aan het hart? Omdat de tempel de plek van God onder de mensen was. God die te midden van mensen woont.

Dat was alle gaven, alle offers waard, vrijwillig.

Nu lezen we weer over de tempel, ditmaal uit het nieuwe testament.

De tempel te midden van Jeruzalem, hij staat er al een behoorlijke tijd. De mensen zijn er aan gewend geraakt. De mensen gaan naar de tempel en volgen de regels. Ze bidden en ze offeren. Ze doen het uit gewoonte. Het is niet meer bijzonder. Je zou je af kunnen vragen of het nog wel om God gaat, of gaat het om de regels en gaat het om: zo doen we het nu eenmaal altijd.

En daar horen ook praktische zaken bij. Je moet een dier offeren.

Maar ja, wat als je die niet zelf hebt, dan moet je die kopen. En zo is er niet bij, maar IN de tempel een handel ontstaan. Verdienen mensen er geld aan.

Er is in het huis van God geen plek meer, geen ruimte meer voor God zelf.

Het gaat om winst, om geld, om handel het gaat om eigen belang en eigen gewin.

De tempel een rovershol.

Woest is Jezus als hij dit ziet en hoort. Heiligschennis is het!

Hij veegt het hele tempelplein leeg. Hij maakt ruimte voor God, letterlijk.

Als wij nu figuurlijk naar dit verhaal kijken.

En wij naar onszelf kijken als de plek waar God wil wonen. Hoe ziet het er bij ons van binnen uit? Is er in ons ruimte voor God om te wonen?

Of zijn wij te druk met de dingen van alledag, onze eigen beslommeringen, ons eigen gelijk, onze angsten en onze pleziertjes? Hoe zit het met ons leven, onze tijd en ons geld, ons huis of onze kamer? Is daar ruimte voor God?

Mooie vragen, maar wat moet ik daar dan concreet mee?

Ruimte voor God betekent ruimte voor zijn woord, zijn liefde. Ruimte voor God, betekent in de bijbel ook ruimte voor de ander je naaste. Ruimte voor God betekent ruimte voor alles wat ervoor zorgt dat Gods Koninkrijk gestalte kan krijgen. Niet in die andere dimensie, maar hier op aarde.

Hier in ons eigen leven, in ons huis, in onze relaties, in ons omgaan met onze talenten die ons zijn toevertrouwd.

Maken wij ruimte voor God? Maken wij ruimte voor zijn normen en waarden?

Wij hebben geleerd onze eigen boontjes te doppen. Wij kunnen het zelf. Wij laten ons niet kennen, voor onszelf niet en de voor de ander zeker niet.

We hangen de vuile was niet buiten. We laten het achterste van onze tong niet zien.

Nee zeker niet, veel te kwetsbaar.

En dan is er God. Die ons kent en ons ziet, tot het diepst van onze ziel. Die weet heeft van al onze angst, ons diepste geheime verdriet, onze woede en onze donkere kanten.

Aan die God die weet van ons heeft, is niet te ontkomen. Waar we ook gaan, Hij is daar.

Als God te midden van mensen wil wonen en wij ruimte moeten maken voor hem. Dan komt hij wel heeeeel dichtbij.

Houden we God niet liever een beetje op afstand. Net dichtbij genoeg om wat troost en bemoediging te krijgen. Net dichtbij genoeg om ons af en toe aan te laten sporen in onze christelijke levenswandel.

Maar zo dichtbij, nou, dat voelt wel heel kwetsbaar.

Ik weet niet of ik dat wel durf, of ik dat wel wil.

We praten er maar gauw overheen. We overschreeuwen onszelf, we doen alsof er niets aan de hand is, we richten ons op de dagelijkse dingen die we moeten doen. Op geld verdienen, op onszelf goed presenteren.

Gods tempel als een marktplein. Eigenlijk geen ruimte voor God.

Wat kan er gebeuren wanneer we wel ruimte maken voor God.

Allereerst worden we gezien en gehoord in al onze kwetsbaarheid. En mag alles er zijn. Wordt al ons verdriet en al onze boosheid en onvermogen liefdevol omarmt.

Wanneer wij ruimte maken voor God, dan worden wij, met alles wat en wie wij zijn, liefdevol omarmt.

Wanneer wij ruimte maken voor God, dan maken wij ook ruimte voor onszelf. Dan ontstaat er ruimte om te zijn en te worden zoals God ons bedoeld heeft.

Dan hoeven we niet krampachtig ons verdriet en onze angst te verstoppen. Dan hoeven we ons niet langer groot te houden, stoer te doen.

Wanneer wij vol zijn van onszelf en ons verhard hebben, dan zitten we God in de weg.

Wanneer wij ruimte maken voor God, dan ontstaat er ook ruimte voor onze kwetsbaarheid.

En juist in deze kwetsbaarheid zijn wij mens. Juist in onze kwetsbaarheid kunnen wij God dienen en eren.

Advent, we kijken uit naar de komst van Jezus, God in ons midden.

Kwetsbaar, weerloos als een kind.

Gooi alle eigen gelijk, schone schijn en eigengereidheid aan de kant.
Maak schoon schip, maak ruimte voor God.

Want, schreef Okke Jager,

Hoe kostbaar is een kwetsbaar mens

**Verraadt ons aller angst zich niet
in wie het leven weerloos liet?**

**De glasglans stemt de blazer mild.
De kaarsvlam vormt de hand tot schild.**

**De krokus wijst beton zijn grens.
Hoe kostbaar is een kwetsbaar mens.**

